

Arrest

nr. 336 268 van 19 november 2025
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. SERNEELS
Antoine Dansaertstraat 92
1000 BRUSSEL

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Colombiaanse nationaliteit te zijn, op 10 november 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 30 oktober 2025.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 november 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 november 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat F. JACOBS loco advocaat M. SERNEELS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 26/09/2025
Overdracht CGVS: 10/10/2025

Dit dossier betreft een situatie waarvoor artikel 57/6, §2 van de Vreemdelingenwet voorschrijft dat bij voorrang een beslissing wordt genomen. Artikel 57/6/4 van de Vreemdelingenwet machtigt mij de huidige beslissing te nemen tijdens uw vasthouding aan de grens. Op basis van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet, werd er een versnelde procedure toegepast in dit dossier.

U werd op 23 oktober 2025 door het Commissariaat-generaal gehoord van 09.12 uur tot 12.18 uur in uw verblijfplaats te Transitcentrum Caricole, bijgestaan door een tolk die het Spaans machtig is. Uw advocaat, Meester G.K., was aanwezig van 09.23 uur tot 12.18 uur.

A. Feitenrelaas

U, J.E.R.M. verklaart over de Colombiaanse nationaliteit te beschikken. U bent geboren op [...] maart 2000 in Buenaventura (departement Valle de Cauca). Toen u drie jaar oud was gingen uw ouders uit elkaar. U trok vervolgens in bij uw grootmoeder en uw tante in Cali. Uw vader verhuisde naar Cali en uw moeder bleef in Buenaventura wonen. Enkele maanden geleden heeft uw vader samen met zijn nieuwe vrouw en uw twee halfzussen Colombia verlaten wegens bedreigingen die hij kreeg. Hij trok naar Europa en vroeg asiel aan in Italië.

U identificeert zichzelf als biseksueel en valt op zowel mannen als vrouwen. In Colombia verborg u uw seksuele oriëntatie voor uw familie en vrienden. Enkel uw vader zou hiervan op de hoogte zijn.

U ging in Colombia naar school tot de 10de graad. Vervolgens ging u aan de slag als kledij- en schoenverkoper.

In Cali en Buenaventura opereren er verschillende lokale bendes. U bent zelf niet betrokken bij deze bendes maar u heeft vrienden die lid zijn van de 'Shotas' en vrienden die behoren tot de rivaliserende bende de 'Espanos'. In januari 2022 werden u en uw halfbroer, J.R.V., aan jullie huis benaderd door personen op een motor. Ze bedreigden jullie en zeiden dat jullie de wijk dienden te verlaten of jullie zouden gedood worden. Jullie dienden vervolgens een klacht in bij de fiscalia. Zonder het onderzoek af te wachten trok uw broer naar de Verenigde Staten waar hij momenteel nog steeds verblijft. Uzelf had op dat ogenblik reeds 8 maanden een relatie met A., een Colombiaanse transvrouw met verblijfsdocumenten in Italië. In maart 2022 ging u samen met haar naar Italië waar jullie 2,5 jaar verbleven en waar u werkte op het platteland.

In 2024 beëindigde u de relatie met A. en trok u naar Spanje. U ging daar, illegaal, aan de slag als pakjesbezorger voor het bedrijf GLS. U leerde in Spanje ook uw huidige partner, E., kennen.

In juli 2025 werd u door de Spaanse politie aangehouden omdat u rondreed zonder een Europees rijbewijs. Omdat u niet over de nodige verblijfsdocumenten beschikte werd u vervolgens door de Spaanse autoriteiten gedeporteerd naar Colombia.

Na uw terugkeer naar Colombia verbleef u 20 dagen in Bogota. Wegens een gebrek aan financiële middelen moest u echter terugkeren naar Cali waar u weer introk bij uw grootmoeder en uw tante.

Ongeveer 2 dagen nadat u was teruggekeerd naar Cali stond u bij de bakker toen u werd aangesproken door dezelfde personen die u en uw broer in 2022 bedreigd hadden. Ze vroegen waarom u niet meer in Spanje was en zeiden u dat ze u in de gaten hielden. U besteedde niet veel aandacht aan deze dreiging en ging diezelfde avond naar een feest met vrienden. De volgende dag stond u bij dezelfde bakker toen twee personen op een motor passeerden en schoten afvuurden in uw richting. U raakte hierbij gelukkig niet gewond maar was wel erg geschrokken. De dag erna diende u een klacht in bij de fiscalia. U kreeg ook een document waarin u politiebescherming werd toegekend. U sloot zich vervolgens op in uw kamer en durfde niet meer buitenkomen.

Op 23 september 2025 vertrok u uit Colombia en vloog met een tussenstop in Curaçao naar België, waar u de volgende dag aankwam. Omdat u geseind staat in Spanje werd u in de luchthaven van Zaventem aangehouden en werd u de toegang tot het Belgisch grondgebied geweigerd. U diende vervolgens op 26 september 2025 een verzoek om internationale bescherming in.

U vreest dat u bij een terugkeer naar Colombia gedood zal worden door de lokale criminele bendes in Cali en Buenaventura omwille van uw eerdere problemen met deze bendes of omwille van uw seksuele oriëntatie.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten neer: uw internationaal paspoort, de klacht die u en uw broer in 2022 indienden bij de fiscalia, de klacht die u indiende op 23 juli 2025 bij de fiscalia, enkele foto's van u en uw ex-partner A. en tot slot de klacht die uw vader indiende bij de fiscalia in mei 2025 en de documenten inzake zijn asielaanvraag in Italië.

B. Motivering

Na analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Het feit dat u slechts een verzoek hebt ingediend om de uitvoering van een eerdere of op handen zijnde beslissing die tot uw teruggedrijving of verwijdering zou leiden, uit te stellen of te verijdelen, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Er dient te worden besloten dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Uit uw verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud komt concreet naar voren dat u Colombia verliet omdat u zou zijn bedreigd door lokale, rivaliserende bendes (notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 24.10.2025 (CGVS), p. 12). Uw verklaringen hieromtrent werden echter gekenmerkt door pertinente vaag- en onwaarschijnlijkheden waardoor geen geloof wordt gehecht aan uw asielrelaas.

Om te beginnen maakt u aan de hand van uw verklaringen niet aannemelijk dat u in Colombia geïsoleerd werd door lokale bendes.

Volgens uw verklaringen begonnen uw problemen in 2021 toen u en uw halfbroer werden bedreigd door de bende 'Espartanos', een lokale criminele groepering die opereert in Buenaventura en Cali (CGVS, p. 12 & 14). U kon evenwel niet verduidelijken waarom u en uw broer toen plotsklaps geïsoleerd werden. Noch u noch uw broer hadden voordien ooit eerder concrete bedreigingen ontvangen (CGVS, p. 14). U verklaarde wel dat uw broer eerder problemen had gehad in de wijk maar bleef verder betrekkelijk vaag over wat deze precies waren. U zei louter dat er wat strubbelingen waren geweest maar niets om een klacht voor in te dienen (CGVS, p. 14). Verder gaf u een vage uitleg over vrienden die u en uw broer zouden gehad hebben binnen de Shotas, een rivaliserende bende van de Espartanos (CGVS, p. 12). U benadrukte hierbij echter dat u zelf geen lid was van deze bendes (CGVS, p. 10). Uitdrukkelijk gevraagd waarom u en uw broer in 2022 bedreigd werden, zei u dat bendes in Colombia geen specifieke reden nodig hebben om mensen te bedreigen, waarmee u niet aantoont dat u en uw broer daadwerkelijk geïsoleerd werden door lokale criminele bendes (CGVS, p. 13). U wees er bovendien op dat u meent dat uw seksuele geaardheid een rol heeft gespeeld in de problemen die u in Colombia had met de lokale bendes (CGVS, p. 13). Het CGVS merkt hierbij echter op dat uit uw verklaringen blijkt dat in Colombia niemand op de hoogte was van uw seksuele geaardheid (CGVS, p. 17). U verklaarde hierbij enerzijds dat mensen op straat dit mogelijk konden afleiden, maar anderzijds blijkt uit uw verklaringen een zekere terughoudendheid ten aanzien van het uiten van uw seksuele geaardheid in Colombia (CGVS, p. 17 en infra). Uw beweringen hieromtrent blijven dan ook loutere veronderstellingen van uw kant, die u op geen enkele wijze concreet heeft aangetoond.

U maakte aan de hand van deze verklaringen niet aannemelijk dat u persoonlijk geïsoleerd werd door lokale criminele bendes in Colombia of dat u het doelwit was van gerichte bedreigingen.

Bovendien legde u geen consistente verklaringen af over wie u concreet vreest bij een terugkeer naar Colombia. Tijdens het persoonlijk onderhoud met het CGVS verklaarde u dat u en uw halfbroer connecties hadden met leden van de Shotas waardoor jullie in 2022 bedreigd werden door de Espartanos (CGVS, p. 14). Ook het incident waarbij u in 2025 beschoten werd, schrijft u toe aan de Espartanos, hetgeen blijkt uit de vertaling van de klacht die u naar aanleiding van dit incident indiende bij de fiscalia (zie groene map documenten – stuk 2). Uit de vertaling van de klacht die door uw broer werd ingediend bij de fiscalia in januari 2022, naar aanleiding van jullie eerste bedreiging, blijkt echter dat jullie toen geen idee hadden tot welke bende jullie belagers behoorden (zie groene map documenten – stuk 1). Daarenboven verklaarde u tijdens uw interview met de DVZ te vrezen voor de Shotas omdat u door hen met de dood werd bedreigd als ze u zagen bij uw vrienden van de Espartanos (Vragenlijst CGVS d.d. 08.10.2025, vraag 5). Dat u er niet in slaagde consistente verklaringen af te leggen over wie u concreet bedreigd heeft in Colombia, doet op ernstige wijze afbreuk aan de ernst van uw beweerde vrees.

Gezien deze oppervlakkig- en tegenstrijdigheden slaagde u er niet in om uw persoonlijke vrees ten opzichte van uw belagers aannemelijk te maken.

Verder overtuigen ook uw verklaringen inzake de verschillende concrete bedreigingen die u kreeg in Colombia én uw reactie hierop, allerminst.

Volgens uw verklaringen was de bedreiging die u en uw halfbroer in 2022 kregen louter verbaal (CGVS, p. 14). Hoewel jullie eerder geen andere concrete bedreigingen hadden ontvangen, achtten jullie deze bedreiging destijds ernstig genoeg om te besluiten Colombia te verlaten. Uw broer trok naar de Verenigde Staten en u ging met uw toenmalige partner naar Italië (CGVS, p. 3 & 13). Ondanks uw verklaring dat u toen Colombia verlaten had met het idee nooit meer terug te keren, heeft u in Italië geen asiel gevraagd. Gevraagd waarom u zich niet tot de Italiaanse autoriteiten hebt gericht om internationale bescherming te vragen, geeft u aan dat

uw partner u wel probeerde aan te melden maar dat u vond dat de procedure te lang duurde (CGVS, p. 14). Dit is niet ernstig. Bovendien heeft u ook nadat u vervolgens naar Spanje trok op geen enkel ogenblik om internationale bescherming verzocht (CGVS, p. 12). U verklaarde inzake dat u asiel aanvraag nadat u door de Spaanse autoriteiten werd gearresteerd omdat u niet over de nodige documenten beschikte (CGVS, p. 12). Het zou hier echter om een soort 'valse asielaanvraag' zijn gegaan. De autoriteiten hebben deze volgens uw verklaringen nooit behandeld en u uiteindelijk teruggestuurd naar Colombia (CGVS, p. 12). U legde echter geen enkel stuk neer ter ondersteuning van deze bewering waardoor uw verklaringen inzake louter blote beweringen zijn. Uit het bovenstaande blijkt duidelijk dat het zoeken van internationale bescherming in wezen allerm minst prioriteit voor u bleek te zijn na uw vertrek uit Colombia in 2022, hetgeen uw nood aan internationale bescherming onvermijdelijk op de helling plaatst en de ernst van uw beweerdde problemen met de lokale bendes in Buenaventura en Cali ondermijnt. Mocht u in Colombia daadwerkelijk voor uw fysieke integriteit moeten vrezen, dan zou u uiteraard anders hebben gehandeld. Van een persoon die beweert vervolgd te worden in zijn land van herkomst en die de bescherming van het Verdrag van Genève of de subsidiaire bescherming inroept, mag redelijkerwijs worden verwacht dat hij zich, indien hij nood heeft aan daadwerkelijke bescherming, bij aankomst of zo snel mogelijk daarna wendt tot de asielinstanties van het onthaalland, quod non in casu.

Ook uw gedrag nadat u in 2025 door de Spaanse autoriteiten terug werd gestuurd naar Colombia is niet ernstig te noemen. Na een periode van 20 dagen in Bogota vestigde zich u terug in Cali, in het huis van uw grootmoeder en uw tante (CGVS, p. 15). Dat u na uw deportatie door Spanje in juli 2025 initieel besloot in Bogota te blijven, maar uiteindelijk toch terugkeerde naar dezelfde plek in Colombia waar uw problemen zijn ontstaan, is zeer merkwaardig (CGVS, p. 15). Uw verklaring dat u geen geld had om permanent in Bogota te blijven, overtuigt niet. Aangezien u eerder immers aangaf dat u in 2022 Colombia ontvluchtte uit vrees voor uw leven, doet het lichtzinnige karakter van uw beslissing om überhaupt terug te keren naar de plek waar uw problemen begonnen, de ernst van uw beweerdde problemen wederom teniet. Indien u werkelijk voor uw leven zou vrezen in Cali, lijken de door u omschreven financiële obstakels om een leven op te bouwen in Bogota niet onoverkomelijk en mag er van u redelijk verwacht worden dat u deze optie zou overwegen. Dat u dit niet deed, relativeert wederom de ernst van uw beweerdde vrees voor de lokale bendes in deze regio.

Verder is het frappant dat u volgens uw verklaringen, reeds twee dagen nadat u terugkeerde naar Cali, opnieuw bedreigd werd door dezelfde personen als in 2022, maar u deze dreiging initieel niet ernstig nam (CGVS, p. 15). Deze bewering valt niet te rijmen met uw eerdere vertrek uit Colombia en de vrees voor de lokale bendes die u hieraan koppelde. Sterker nog, u ging diezelfde avond nog naar een feest en begaf u de dag na deze waarschuwing terug naar dezelfde plek (CGVS, p. 15). Pas toen u de volgende dag beschoten zou zijn geweest door twee personen op een motor, besloot u toch opnieuw een klacht in te dienen bij de fiscalia (CGVS, p. 16). U bleef vervolgens nog één maand in Colombia waarbij u uw kamer naar eigen zeggen niet meer verliet (CGVS, p. 16). Deze bevindingen inzake uw gedrag na uw terugkeer naar Cali zijn niet in overeenstemming te brengen met uw verklaringen inzake uw vrees voor de lokale bendes.

U heeft op basis van uw verklaringen dan ook niet aannemelijk gemaakt dat u in Colombia daadwerkelijk problemen had met lokale bendes.

Ook de klachten die u indiende bij de fiscalia in 2022 en 2025, waarvan u een kopie neerlegde ter ondersteuning van uw asielrelaas (zie groene map documenten – stukken 1 & 2), volstaan niet om uw beweerdde problemen met de lokale bendes in Colombia te ondersteunen. Deze stukken bevatten immers een louter weergave van de feiten zoals deze door u en uw broer aan de Colombiaanse autoriteiten werden omschreven. Er kan uit deze stukken verder niets worden afgeleid omtrent eventuele onderzoeksdaten die naar aanleiding hiervan werden gesteld noch van de resultaten van het onderzoek. Beide klachten kunnen bijgevolg bezwaarlijk beschouwd worden als objectief bewijs inzake de problemen die u in Colombia beweert te hebben.

Daarenboven merkt het CGVS hoe dan ook op dat u zowel in 2022 als in 2025, Colombia reeds verliet een korte tijd na het indienen van de klacht bij de fiscalia en u het onderzoek niet verder afwachtte (CGVS, p. 13-14 & 16). Het spreekt voor zich dat er maar eventueel van enige bescherming sprake kan zijn indien u de autoriteiten een redelijke termijn geeft uw klacht in behandeling te nemen en u de afwikkeling van uw klacht afwacht, quod non in casu. Volgens uw verklaringen kreeg u naar aanleiding van de klacht die u in juli 2025 indiende tevens een document van de politie waarin u bescherming werd toegekend (CGVS, p. 15). U staafde deze bewering echter niet verder waardoor het bestaan van dit document een louter blote bewering is. Volgens uw verklaringen bestaat deze bescherming in Colombia louter op papier aangezien de Colombiaanse autoriteiten corrupt zijn en banden hebben met de lokale criminele bendes (CGVS, p. 16). Echter weerhiel dit u er niet van tot twee keer toe klacht in te dienen, waaruit toch een vertrouwen in de goede werking van de fiscalia blijkt. U heeft bovendien nooit persoonlijke problemen gehad met de Colombiaanse autoriteiten (CGVS, p. 10). Uw beweringen inzake banden met criminele bendes zijn dan ook loutere vermoedens die u verder op generlei wijze hard maakte. Zelfs indien aan uw beweerdde problemen

geloof kan worden gehecht, quod non in casu, maakte u aldus niet aannemelijk dat u in Colombia niet zou kunnen rekenen op bescherming van de nationale autoriteiten. Het CGVS brengt hierbij in herinnering dat het gegeven dat de bescherming door de overheid doeltreffend dient te zijn, evenwel niet inhoudt dat deze overheidsbescherming absoluut moet zijn of bescherming moet bieden tegen alle door nietoverheidsactoren gepleegde feiten en volstaat het dat redelijke maatregelen zijn genomen. De verplichting van de overheid om haar burgers te beschermen houdt geen resultaatsverbintenis in. U kan derhalve bezwaarlijk ernstig voorhouden dat de autoriteiten in uw land van herkomst niet bij machte of onwillig zouden zijn om met betrekking tot uw problemen op te treden en bescherming te bieden.

Tot slot dient opgemerkt dat het feit dat u uiteindelijk pas een verzoek om internationale bescherming indiende nadat u de toegang tot het Belgische grondgebied werd ontzegd, de ernst van de door u aangebrachte vrees finaal relativeert. U verklaarde immers initieel bij aankomst in België, op 24 september 2025, aan de autoriteiten dat u om eerder toeristische redenen naar België was gekomen, zo wilde u hier verschillende plekken bezoeken en had u reeds enkele hotelreservaties in orde gebracht (zie administratief dossier). Deze vaststelling doet opnieuw een afbreuk voor de ernst en de geloofwaardigheid van de door u voorgehouden nood aan internationale bescherming en van de door u geschetste vrees.

Alles samengenomen komt het CGVS tot het besluit dat u niet hebt aangetoond dat u in Colombia problemen ondervond met lokale criminele bendes.

Waar u voorts verklaarde dat u in Colombia vervolging vreest (of te hebben ondergaan) omwille van uw seksuele geaardheid (CGVS, p. 18), dient het volgende gesteld. Het CGVS trekt uw seksuele geaardheid niet in twijfel, doch benadrukt dat het loutere feit te behoren tot de LGBT-gemeenschap in Colombia op zich niet voldoende is om over te gaan tot de erkenning van de status van vluchteling, in toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Uit de COI Focus Colombia: seksuele en genderminderheden van 19 juni 2025 (beschikbaar op [coi_focus_colombia_seksuele_en_genderminderheden_20250619.pdf](https://www.cgvs.be/nl) of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat er in de Colombiaanse maatschappij weliswaar sprake is van discriminatie en geweldplegingen ten aanzien van seksuele minderheden en transpersonen, en dat ook de autoriteiten zich hier schuldig aan kunnen maken. De aard en de mate van hiervan zijn afhankelijk van regio tot regio en van de (etnische) gemeenschap waarin de persoon in kwestie zich bevindt. Recente cijfers wijzen uit dat bij uitstek transpersonen een verhoogd risico lopen om slachtoffer te worden van dergelijk geweld en discriminatoire behandelingen.

Uit dezelfde landeninformatie blijkt echter ook dat, wat betreft het juridisch kader inzake LGBT, Colombia bij de meest progressieve landen in Latijns-Amerika hoort. Ook op wereldvlak doet Colombia het erg goed. Zo zijn relaties tussen mensen van hetzelfde geslacht niet strafbaar, hebben zij de mogelijkheid te huwen en genieten zij gelijke rechten inzake adoptie. Daarnaast kunnen transpersonen hun geslacht laten wijzigen op officiële documenten. Verder wordt nergens in de door Cedoca geraadpleegde bronnen melding gemaakt van eventuele gerechtelijke en/ of politieke vervolging van LGBT omwille van hun seksuele geaardheid en/of omwille van hun genderidentiteit. Er werden, integendeel, diverse wetten in het leven geroepen met als doel (structurele) discriminatie op grond van de voornoemde criteria tegen te gaan.

Leden van de LGBT-gemeenschap hebben in Colombia de mogelijkheid te studeren en een professionele loopbaan uit te bouwen. Zij nemen deel aan het sociale-, ontspannings-, publieke en politieke leven en zijn ook zichtbaar in de media. Meerdere Colombiaanse steden kennen bruisende LGBT-gemeenschappen, alsook zijn doorheen het land verscheidene ngo's actief die op een positieve manier bijdragen aan het publieke debat. Deze ngo's wegen op de nationale regelgeving en op de maatschappelijke aanvaarding van de LGBT-gemeenschap in Colombia en het vrijwaren van hun rechten. Demonstraties van de LGBT-gemeenschap, alsook de Gay Pride en andere feesten, kunnen in grotere steden zonder problemen plaatsvinden.

Wie zich bedreigd voelt en/of slachtoffer werd van een LGBT-gerelateerd misdrijf, heeft de mogelijkheid om bij verschillende overheidsinstanties aangifte te doen en bescherming te verzoeken. In het onderzoek van de autoriteiten wordt specifiek aandacht besteed aan de criteria seksuele geaardheid en genderidentiteit, en wordt dit als een verzwarende omstandigheid beschouwd. Uit de voornoemde bronnen blijkt evenwel ook dat effectieve bescherming door de autoriteiten niet altijd gegarandeerd is en dat de bestaande mechanismen niet altijd voldoende werken om geweld en discriminatie te voorkomen. Het risico om hieraan blootgesteld te worden zal daarom veelal afhangen van de specifieke context.

Op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, kan bijgevolg niet a priori worden aangenomen dat ieder lid van de LGBT-gemeenschap in Colombia het risico loopt om het slachtoffer te worden van vervolging. Een individuele beoordeling van uw vraag naar internationale bescherming, waarbij u uw vrees voor vervolging in concreto dient aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk.

Na uw persoonlijk onderhoud op het CGVS moet worden vastgesteld dat u er echter niet in geslaagd bent aannemelijk te maken dat er in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie bestaat, dan wel een reëel risico op ernstige schade cf. de definitie van subsidiaire bescherming, vanwege onderstaande redenen:

Vooreerst dient opgemerkt dat de feiten die u aanbrengt onvoldoende zwaarwichtig zijn om als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of als ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming te worden beschouwd. U verklaarde dat het in Colombia moeilijk was om uw seksuele oriëntatie te beleven (CGVS, p. 17). Verder gaf u aan dat u bij terugkeer vreest dat mensen uw geaardheid zouden ontdekken en dat u het bijgevolg moeilijk zou zijn te leven in Colombia omdat u zichzelf niet zou kunnen zijn (CGVS, p. 17). U wees hiervoor op de algemene situatie voor LGBTQ-personen in Colombia. Het CGVS merkt hierbij op dat een persoonlijke en gegronde vrees voor vervolging determinerend is om als vluchteling erkend te worden waarbij een loutere verwijzing naar de algemene situatie in het land van herkomst allerm minst volstaat. Uw vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient met andere woorden in concreto te worden aangetoond, quod non in casu.

De feiten die u inzake aanbracht zijn immers onvoldoende zwaarwichtig om als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of als ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming te worden beschouwd. Gevraagd of u in Colombia ooit problemen hebt gekend omwille van uw geaardheid, verklaarde u dat u werd uitgescholden en bekogeld met stenen door jongeren uit de buurt toen u op straat liep met uw ex-partner J. (CGVS, p. 17). U werd op straat wel vaker het slachtoffer van dergelijke denigrerende daden en opmerkingen (Vragenlijst CGVS d.d. 08.10.2025, vraag 6.C). Spot en discriminerende opmerkingen zijn zonder meer kwalijk te noemen, maar een discriminerende bejegening houdt op zich echter geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Er kan daarbij in deze geconcludeerd worden dat mogelijke gevallen van discriminatie ten aanzien van homoseksuelen binnen de Colombiaanse context in het algemeen niet beschouwd kunnen worden als een vervolging in de zin van de Conventie van Genève en dat geweld tegen de LGBTQcommunity, hoewel aanwezig, geen a priori vaststaand gegeven is voor alle openlijk homoseksuelen (zie blauwe map – stuk 1). U bracht geen enkel gegeven aan dat hier een ander licht op werpt. De spottende handelingen die u aanhaalde kunnen niet gekwalificeerd worden als vervolging. Om te leiden tot een vervolging moeten de beroving van de rechten en de discriminatie van die aard zijn dat de gevreesde problemen zodanig systematisch en overweldigend zijn dat de basisrechten van de mens worden aangetast, quod non.

Uit uw verklaringen blijkt tevens dat u uw problemen met de lokale bendes in verband bracht met uw seksuele geaardheid (CGVS, p. 13). Het CGVS merkt hierbij echter op dat hierboven reeds werd vastgesteld dat u het bestaan en de ernst van uw problemen met de verschillende lokale bendes niet aannemelijk hebt gemaakt. Uw verklaring dat uw seksuele geaardheid mede aan de basis zou liggen van deze voorgehouden problemen, doet geen afbreuk aan deze beoordeling. Bovendien verklaarde u zelf uitdrukkelijk dat u slechts vermoedt dat uw seksuele oriëntatie een rol heeft gespeeld in uw problemen. Dit vermoeden werd door u op geen enkele wijze concreet onderbouwd (Cf. supra).

Gelet op het voorgaande acht het CGVS niet aannemelijk dat uw vermeende problemen met de lokale bendes verband houden met uw seksuele geaardheid. Evenmin blijkt dat u omwille van uw seksuele geaardheid in Colombia een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

Overigens kan nog worden toegevoegd dat het CGVS geen pertinente redenen ziet om aan te nemen dat u in Colombia als homoseksuele man geen normaal en fijn leven zou kunnen uitbouwen. Zo moet in beschouwing worden genomen dat u geschoold bent en dat u na uw studies steevast aan het werk bent geweest en zo in uw eigen levensonderhoud kon voorzien (CGVS, p. 7). U gaf aan dat uw financiële situatie in Colombia goed was (CGVS, p. 7). Ondanks het feit dat u volgens uw verklaringen uw seksuele oriëntatie in Colombia verborgen hield, blijkt uit uw verklaringen dat uw vader hiervan op de hoogte was en u steunde (CGVS, p. 10). U heeft nog steeds een goede band met uw vader (CGVS, p. 5). Ook dient te worden opgemerkt dat u in Colombia zonder meer uw weg hebt kunnen zoeken op liefdesvlak en hebt u verschillende partners gehad. Zo had u enkele jaren een knipperlicht relatie met J. en leefde u verder in Colombia ongeveer 8 maanden samen met A., een transvrouw (CGVS, p. 8-9). U staafde uw relatie met A., tevens met enkele foto's (zie groene map documenten – stuk 3). Ook als u niet in een relatie zat, leerde u via sociale media allerlei mannen kennen (CGVS, p. 18). U ging daarenboven ook af en toe uit in bars specifiek voor de LGBTQI-gemeenschap (CGVS, p. 18). In Colombia zijn bovendien zoals eerder vermeld talloze organisaties actief die zich inzetten voor de LGBTQI-gemeenschap waarbij men als homoseksuele persoon steeds terecht kan (zie informatie toegevoegd aan de blauwe map van het administratief dossier). Een stelling die u tevens zelf bevestigde (CGVS, p. 18). Uit dit alles kan het CGVS derhalve concluderen dat u over een grote mate aan zelfredzaamheid beschikt en dat u in staat bent om uw leven in Colombia op een positieve manier uit te

bouwen. Er is met andere woorden geen enkele aanwijzing dat u bij terugkeer naar Colombia zou kunnen terechtkomen in precarie omstandigheden die internationale bescherming zouden rechtvaardigen.

Waar u tot slot verklaarde niet terug te kunnen keren naar Colombia omwille van de economische situatie in het land (CGVS, p. 12), merkt het CGVS volledigheidshalve op dat deze economische motieven vreemd zijn aan de criteria van internationale bescherming, zowel wat betreft de Conventie van Genève als de definitie van subsidiaire bescherming cf. artikel 48/4, §2, a) en b) van de Belgische Vreemdelingenwet.

Omwille van de hierboven opgesomde redenen, meent het CGVS dat u niet kunt aantonen dat er op dit ogenblik, wat u betreft, een actuele en gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag of reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, bestaat.

De overige documenten die u neerlegde zijn niet van dien aard dat ze bovenstaande appreciatie vermogen te wijzigen. Uw internationaal paspoort dient louter ter staving van uw identiteit en nationaliteit, zaken die in deze beslissing niet worden betwist.

Betreffende de klacht bij de fiscalia die door uw vader werd ingediend in mei 2025 en de documenten inzake zijn asielaanvraag in Italië dient tot slot opgemerkt dat de problemen van uw vader in Colombia, volgens uw eigen verklaringen geen verband houden met uw persoonlijke problemen (CGVS, p. 18). Deze stukken inzake de situatie van uw vader hebben bijgevolg geen enkel uitstaans met uw eigen asielrelaas en worden verder buiten beschouwing gelaten.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

In Colombia vond de afgelopen vijf decennia een gewapend conflict plaats tussen de Colombiaanse autoriteiten en verschillende rebellengroeperingen, met als belangrijkste de FARC en het ELN. Evenzeer verschenen paramilitaire groepen op het toneel. Vanaf de jaren '2000 konden de rebellen geleidelijk aan worden verdreven naar de periferie van het land en vond een ontwapening van de paramilitairen plaats. Er werd bovendien op 30 november 2016 een historisch vredesakkoord ondertekend tussen de FARC en de Colombiaanse regering. Het merendeel van de FARC-strijders legde de wapens neer en kon zich geleidelijk aan re-integreren in de maatschappij.

Hoewel in de nasleep van het vredesakkoord een spectaculaire daling van het aantal burgerslachtoffers werd opgetekend, waren er op andere vlakken tekortkomingen. Zo ontstond er na de demobilisatie van de FARC een machtsvacuüm waardoor andere groeperingen voormalige FARC-gebieden konden inpalmen. Het gaat in dezer om het ELN, dissidenten van de FARC, neo-paramilitairen en ook georganiseerde misdaadbendes. Deze groeperingen raakten mettertijd meer en meer versnipperd en zijn ook onderling beginnen strijden om meer territoriale controle, een dynamiek die overigens nog versterkt werd door de coronapandemie. Hun handelswijze lijkt steeds meer gedreven door puur economisch gewin uit illegale activiteiten, eerder dan de ideologische drijfveren van weleer. Dit alles zorgde voor een stijging van de geweldscijfers vanaf 2020.

Sinds het aantreden van president Petro heeft de Colombiaanse regering voorgenomen om onderhandelingen te starten met acht verschillende soorten gewapende groepen. Deze werden eind 2022 aangevat en hebben als doel gelijktijdige wapenstilstanden te bekomen en, op langere termijn, voor een permanente ontwapening en verbetering van de veiligheidssituatie te zorgen. Het plan, dat bekend staat als Paz Total (Totale Vrede), kende tot nu toe een erg grillig verloop. Er werd onder meer een staakt-het-vuren met het ELN bekomen tussen augustus 2023 en augustus 2024, maar dit werd niet verlengd en een tweede poging hiertoe mislukte. Met de EMC en de SM (twee belangrijke dissidenten van het FARC-EP) werd tevens een staakt-het-vuren bereikt dat nadien is afgesprongen. Doorheen 2024 kenden al deze groeperingen bovendien afsplitsingen binnen hun eigen rangen, die op hun beurt wel verder onderhandelden met de regering. Voor het overige werden onder Paz Total ook onderhandelingen gevoerd met stedelijke bendes, die een wisselend succes kenden. Met de Clan del Golfo, de grootste neo-paramilitaire groep in Colombia, voerde de regering vooralsnog geen vredesgesprekken al werd een eerste aanzet hiertoe wel gegeven.

Zowel uit de EUAA Colombia Country Focus van december 2022 (beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_12_EUAA_COI_Report_Colombia_Country_focus.pdf), de UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing Colombia van augustus 2023 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/64cb691c4.html>) als de COI Focus Colombia: veiligheidssituatie van 10 april 2025 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_colombia_veiligheidssituatie_20250410.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt duidelijk dat het

geweldsniveau, de aard van het geweld en de impact van het geweld in Colombia regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren de veiligheidssituatie in Colombia. De landeninformatie wijst eveneens uit dat het Paz Total-plan een wisselende impact heeft gehad.

Allereerst is het aantal confrontaties tussen de regeringstroepen en de gewapende groepen aanzienlijk gedaald. Sinds het afspringen van enkele staakt-het-vurens eind 2024 zijn dergelijke confrontaties echter weer gestegen. Wat betreft het aantal vijandelijkheden tussen gewapende groepen onderling, wordt over het algemeen een stijging vastgesteld. Aan de grondslag hiervan liggen de vele interne splitsingen alsook de concurrentiële belangen in illegale economieën. Deze verschillende gewapende conflicten concentreren zich op het platteland en in afgelegen rurale gebieden. Het gaat om een aantal specifieke departementen, met name Antioquia, Arauca, zuidelijk Bolívar, Caquetá, Cauca, Chocó, zuidelijk Córdoba, Guaviare, Magdalena Medio, Meta, Nariño, Norte de Santander, Putumayo, Tolima en de Pacifische regio Valle del Cauca. Een recent voorbeeld van het geweld in deze zin, zijn de aanvallen van het ELN binnen de regio Catatumbo (Norte de Santander) in januari 2025. Het bestaan van gewapend conflict in bovenstaande departementen brengt echter niet automatisch een reëel risico op het lijden van ernstige schade ten gevolge van willekeurig geweld in hoofde van de burgerbevolking met zich mee. De geconsulteerde bronnen spreken van een beperkt aantal burgerslachtoffers ten gevolge van willekeurig geweld.

Uit de voornoemde landeninformatie blijkt tevens dat het merendeel van de gewapende groepen hun grondgebied heeft kunnen uitbreiden. Het gaat opnieuw voornamelijk om plattelandszones in de hierboven vernoemde departementen en regio's. Daar waar een van de gewapende groepen een exclusieve invloed uitoefent, nemen zij bepaalde functies van de staat over en oefenen zij verregaande sociale controle uit. De plaatselijke bevolking wordt hierdoor blootgesteld aan geweld, afpersing, restricties van de bewegingsvrijheid, gedwongen rekrutering, confinement en illegale activiteiten. Er vinden ook gewelddadige incidenten plaats zoals doelgerichte moorden, bedreigingen, ontvoeringen en verdwijningen, het gebruik van landmijnen en bloedbaden (massacres). Specifieke profielen die hierbij geïdoleerd worden zijn sociale leiders, mensenrechtenactivisten en gedemobiliseerde FARCstrijders. Uit de geraadpleegde bronnen blijkt evenwel dat de deze toename van controle en het daarmee gepaard gaande geweld voornamelijk doelgericht is. Aldus heeft dit geen uitstaans met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Hoewel een aantal stedelijke gebieden of gemeentelijke hoofdsteden van bovenstaande departementen beïnvloed worden door bovengenoemd geweld, blijkt uit de beschikbare informatie niet dat er in de (groot)steden en overige regio's van Colombia sprake is van een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, §2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Het geweld aldaar wordt voornamelijk gepleegd in het kader van illegale praktijken en criminele (economische) activiteiten, waaronder interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, ontvoeringen, drugshandel en afpersingen. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat ook de slachtoffers van dit type geweld geïdoleerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Colombia is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Het CGVS erkent dat de situatie in Colombia problematisch is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie van de verzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. De Commissarisgeneraal beschikt echter over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na een grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in Colombia een reëel risico lopen om slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken. Het CGVS merkt hierbij op dat u inzake verwees naar de algemene politieke situatie en het voortdurende klimaat van geweld, zonder deze verwijzingen verder te concretiseren (CGVS, p. 12).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. De rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen of er vertegenwoordigd.

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227 364; RvS 13 mei 2014, nr. 227 365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Verzoeker meent het volgende middel te kunnen ontwikkelen:

“Schending van artikel 1 (A2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, schending van artikel 48/3 §1 Vreemdelingenwet, schending van artikel 48/4 Vreemdelingenwet en schending van het zorgvuldigheidsbeginsel

9. Via de bestreden beslissing oordeelde verwerende partij dat verzoeker zijn vraag tot internationale bescherming ongegrond diende te worden verklaard en dat de toekenning aan verzoeker van de vluchtelingenstatus en de status van subsidiair beschermde aldus geweigerd diende te worden. De bestreden beslissing motiveerde deze weigering door te oordelen dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij in Colombia gevisieerd zou worden door lokale bendes.

10. Ten eerste dient er opgemerkt te worden dat verzoeker uitgebreid verteld heeft over de incidenten in zowel 2022 als in 2025 én dat hij de bij de politie (‘Fiscalia’) gedane aangiftes neergelegd heeft tijdens zijn persoonlijk onderhoud. Verwerende partij verwijt verzoeker hierover dat hij in de in 2022 neergelegde klacht verklaard zou hebben geen idee te hebben tot welke bendes zijn belagers precies behoorden. Verzoeker heeft de namen van deze bendes inderdaad niet vermeldt in zijn aangifte, en dat uit angst voor represailles. De vraag dient gesteld te worden hoe verzoeker dan wel aannemelijk kan maken dat hij effectief belaagd en bedreigd werd door de heersende bendes. Verzoeker ziet niet in via welke documenten, naast de neergelegde klachten/aangiftes bij de politie, hij dit dan wel aannemelijk zou kunnen maken.

11. Ten tweede verwijt de bestreden beslissing verzoeker dat hij bij zijn terugkeer naar Colombia slechts 20 dagen in Bogota zou hebben verbleven, alvorens na die twintig dagen zich terug te vestigen in het huis van verzoeker zijn grootmoeder te Cali. Verwerende partij beoordeelde de terugkeer naar Cali als zijnde lichtzinnig en oordeelde dat deze actie de geloofwaardigheid van de opgeworpen problemen met de bendes, teniet doet. Er dient verduidelijkt te worden dat het voor verzoeker financieel eenvoudigweg onmogelijk was om langer dan 20 dagen te verblijven in de (dure) stad Bogota én dat zijn grootmoeder hem persoonlijk opbelde met het verzoek naar huis te komen.

12. Ten derde is het opvallend dat verwerende partij verzoeker amper vragen heeft gesteld over de bendes die verzoeker bedreigden. Zo werden de volgende vragen hem helemaal niet gesteld:

a) Verzoeker verklaarde vrienden te hebben in de rivaliserende bendes ‘Shottas’ en ‘Espananos’. Er werd hem niet gevraagd naar de identiteit van deze personen, noch over hoe verzoeker deze personen precies kende.

b) Er werd verzoeker niet gevraagd hoe hij de bendeleden kon herkennen en hoe hij wist dat de bedreigingen geuit werden door leden van ‘Shottas’ of ‘Espananos’.

c) Er werd verzoeker niet gevraagd wat de mening is van bovenstaande bendes met betrekking tot bisexualiteit, noch werd hem gevraagd of (en hoe) hij beledigd/bedreigd werd omwille van die bisexualiteit.

Doordat verwerende partij bovenstaande basisvragen niet gesteld heeft, schond zij het zorgvuldigheidsbeginsel op kennelijke wijze. Door verzoeker de vluchtelingenstatus/status van subsidiaire bescherming niet toe te kennen, schond verwerende partij artikel 1 (A2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, artikel 48/3 §1 Vreemdelingenwet en artikel 48/4 Vreemdelingenwet.”

3.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet). Hij dient daarbij in het kader

van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

3.3. Verzoeker slaagt er niet in zijn nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. De Raad stelt vast dat verzoeker zich in zijn verzoekschrift in wezen beperkt tot het herhalen van zijn verklaringen, het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses en het minimaliseren en bekritisieren van de bevindingen van de commissaris-generaal, hetgeen de omstandige motivering van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt.

Dat verzoeker zich de vraag stelt hoe hij zijn verzoek dan wel aannemelijk moet maken, werpt geen ander licht op de beoordeling van de bestreden beslissing. Ook de verduidelijking en herhaling dat hij om financiële redenen niet langer in Bogota kon blijven en hij daarom inging op het verzoek van zijn grootmoeder om naar huis te komen, doet niet anders oordelen. Waar verzoeker nog van mening is dat hij op een aantal bijkomende vragen had kunnen antwoorden, wordt deze informatie thans niet bijgebracht of voorgelegd, zodat de pertinentie van dit betoog de Raad ontgaat.

Gelet op wat voorafgaat treedt de Raad de bestreden beslissing integraal bij in de correcte en pertinente motieven, die steun vinden in het administratief dossier.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.4. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande.

Gelet op wat voorafgaat treedt de Raad de bestreden beslissing integraal bij in de correcte en pertinente motieven, die steun vinden in het administratief dossier.

Er liggen evenmin elementen voor, noch worden deze door verzoeker aangevoerd dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien november tweeduizend vijftientig door:

S. VAN CAMP,
K. VERHEYDEN,

De griffier,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
griffier.

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

S. VAN CAMP